

Man maa herefter gaa ud fra, at disse særlige Vurderingstal for de enkelte Dele af saadanne Ejendomme paaføres Vurderings-skemaerne. Men som det sikkert vil være ærede Medlemmer bekendt, anføres disse særlige Vurderingstal ikke i de offentliggjorte Fortegnelser, her offentliggøres kun Tallene for den samlede Ejendom. Dette er, som det fremgaar af Lovens Ord, utvivlsomt ikke Lovens Forudsætning, og naar denne Offentliggørelse af de særlige Vurderingstal ikke finder Sted, er det utvivlsomt overmaade uheldigt. Der er sikkert intet, der vil fremme en retfærdig Vurdering saa stærkt som netop Befolkningens Adgang til at sammenligne Vurderingen af egne Arealer med Vurderingen af andre Arealer af lignende Kvalitet og Beliggenhed.

Det er for mig utvivlsomt, at denne Mangel paa Offentlighed ogsaa har sat sit Præg paa den sidst foretagne Vurdering, og jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han vil drage Omsorg for, at Vurderingsfortegnelserne til Offentliggørelse affattes saaledes, at Vurderingstallene for de enkelte Dele af Ejendommene kan optages deri, og at det paalægges Vurderingsmændene at udfylde Fortegnelserne i Overensstemmelse dermed. Da Fremlæggelsen af Vurderingsfortegnelserne jo *har* fundet Sted for Vurderingen i Januar 1927, vil jeg endvidere spørge Ministeren, om han vil drage Omsorg for, at der gives de deri interesserede Adgang til at faa Kendskab til den specificerede Vurdering. Den mest rationelle Form for Offentliggørelse af Vurderingsresultaterne er, at der for hver Kommune finder en Kortlægning Sted af Grundvurderingerne. Dette kan utvivlsomt i Henhold til den gældende Lovgivning gøres administrativt, men det vil selvfølgelig være noget mere bekosteligt. Jeg forbeholder mig senere i Finansudvalget at komme tilbage hertil, men jeg har villet rette dette Spørgsmaal til den højtærede Minister, fordi man sommetider har Følelsen af, at Modstanderne af Grundskylden triumferer, hver Gang en daarlig gennemført Vurdering fører til urimelige Beskatningsresultater, Resultater, som derefter kan anvendes som Argument mod Grundskylden. Jeg tror, der er Grund til for alle os herinde, som er Grundskyldens Venner, at drage Omsorg for, at Grundskyldstanken ikke faar Skyld for Fejl, der ikke skyldes den, men kun skyldes en mangelfuld Vurdering, og at det er vor Pligt at modvirke dette i saa stort Omfang, som det er muligt.

Jeg maa maaske endnu have Lov til

overfor den højtærede Minister at understrege, hvilken Betydning det vilde have, om Overskyldraadets Behandling af Klager kunde fremmes noget mere, end det hidtil har været Tilfældet. En hurtigere Behandling af Klagerne vil have stor Betydning. Jeg skal blot som et enkelt Eksempel nævne, at det jo er af ikke ringe Betydning for de Statshusmænd, der har faaet deres Jord efter Loven af 4. Oktober 1919, og som derfor svarer fuld Jordrente af deres Jord, om deres Klager først behandles et Par Aar efter Vurderingen, medens de i Mellemtiden maaske har maattet svare Rente af en højere Vurderingssum end den, der endelig bliver accepteret.

I Anledning af de Bemærkninger, der veksledes mellem den højtærede Statsminister og den konservative Ordfører angaaende vor Toldpolitik, maa jeg sige, at naar det ærede Medlem Hr. Pürschel har taget Ordet for, at Danmark skulde gaa over til Dobbelttarifsystemet, saa er det klart, at den højtærede Statsminister nødvendigvis maatte vende sig mod denne Tanke. Dobbelttarifprincippet vilde for Danmark betyde en Tiltræden til hele den Kamptoldpolitik, som de højprotektionistiske Lande fører, og det maa paa Forhaand synes utænkeligt, at i hvert Fald Finansministeren skulde kunne tænke sig en Tilslutning hertil og derved opgive hele det principielle Grundlag for Danmarks hittidige Handelspolitik. Men naar dette er Tilfældet, maa det i høj Grad forundre, at den højtærede Statsminister ikke destomindre erklærer, at det kan være meget formaalstjenligt at foretage en Undersøgelse af, om det nu alligevel ikke vilde være ønskeligt, at der skete en saadan Vending i Landets Handelspolitik, og erklære sig beredt til at gaa til en Undersøgelse af en saadan Vending i vor Handelspolitik, som han selv paa Forhaand tager Afstand fra. Dette Tilsagn om en Undersøgelse paa dette Omraade minder om Statsministerens Tilsagn i Fjor Sommer til det konservative Folkeparti om eventuel at ville lade sig overbevise om, at hans egen Overbevisning var forkert, hvorved han holdt sig det konservative Folkeparti fra Livet i nogle Maaneder paa dette tvetydige Grundlag, men i Virkeligheden ogsaa skadede Landet ganske overordentligt, idet han gav de paagældende Erhverv Grundlag for en Tro paa, at en forøget Toldbeskyttelse vilde blive gennemført, hvad der gav Anledning til en meget forceret Indførsel af Varer. Jeg siger altsaa, at et saadant Tilsagn kaster et Skær af Tvetydighed over Ministerens Ord, som er beklageligt, dels fordi